

Με αφορμή την προετοιμασία (για την Χριστουγεννιάτικη γιορτή) στο Δημοτικό σχολείο του παιδιού μας, της θεατρικής παράστασης με τον παρακάτω τίτλο, παραθέτουμε στη συνέχεια, προς ενημέρωση και προβληματισμό, το απαράδεκτο περιεχόμενο της παράστασης αυτής. Το θεατρικό αυτό έχει προκύψει από το βιβλίο με το ενσωματωμένο cd, που κυκλοφορεί ως <<παραμύθι>> με τον ίδιο τίτλο και απευθύνεται σε μικρούς και μεγάλους. Περιλαμβάνει βλάσφημα μηνύματα, ανήθικα και επικίνδυνα, καθώς ωθεί, και μάλιστα με τρόπο παραστατικό, στην λήψη παραισθησιογόνων ναρκωτικών! Μέσα από μια <<σκοτεινή>> πλοκή, μεταδίδει στα παιδιά μας το μήνυμα ότι το μυστικό της χαράς είναι η μέθη και οι παραισθησιογόνες ουσίες, που βοηθούν στη σωματική ευφορία, στην έκσταση (!) και στην ξέφρενη ζωή και διασκέδαση! Δυστυχώς, το θεατρικό αυτό έργο έχουν ανεβάσει και συνεχίζουν να ανεβάζουν κάθε Χριστούγεννα (με τη συμμετοχή των ίδιων των παιδιών) πολλά Δημοτικά αλλά και Νηπιαγωγεία!! Παράλληλα το βιβλίο και το μουσικό cd με το ασεβές και για τις αθώες παιδικές ψυχές ακατάλληλο περιεχόμενο, βρίσκεται σε πολλά σπίτια και ακούγεται από μικρά και μεγαλύτερα παιδιά. Για το λόγο αυτό, επιστούμε την προσοχή γονέων και εκπαιδευτικών, ώστε να ανακοπεί η προσπάθεια διαφθοράς και αποπροσανατολισμού των παιδιών μας! Το κείμενο <<μιλάει>> από μόνο του...

Γ.Χ. και Γ.Α. Αττική, Χριστούγεννα 2018

Η ΑΓΕΛΑΣΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

(01)

01. Μία φορά κι έναν καιρό

Μία φορά κι έναν καιρό ήταν μια πολιτεία που απ' όλες εξεχώριζε σ' ολόκληρη τη χώρα, μια πολιτεία όμορφη μα πάντα λυπημένη, οι άνθρωποι αγέλαστοι, χαζοί και μουτρωμένοι, δεν ξέρανε χαμόγελο κι αγάπη τι σημαίνει. Καθένας τους κοιτάζε μονάχα τη δουλίτσα του, η καλημέρα ακριβή σαν να 'τανε χρυσάφι, ποτέ δεν παίζαν τα παιδιά στους δρόμους, στην πλατεία, ποτέ δεν έγινε γιορτή, χορός και φασαρία, της βγήκε και το όνομα: Αγέλαστη Πολιτεία.

(02)

ΑΦΗΓΗΣΗ1: Την ξέρω αυτήν την πόλη, εκεί γεννήθηκα. Και θυμάμαι ακόμα κάποια Χριστούγεννα που ήρθαν οι Καλικάντζαροι και έφεραν τα πάνω – κάτω.

Τι είναι όμως οι Καλικάντζαροι; Ωχ! Έρχονται! Κρυφτείτε να ακούσουμε.

02.1 Είμαστε εμείς

Είμαστε εμείς τα παιδιά της τρέλας. Είμαστε όμορφοι με πρόσωπο κοπέλας.

ΑΦΗΓΗΣΗ1: Μωρέ τρελοί είναι! Για δέσιμο! Όμορφοι δεν είναι.

02.2 Είμαστε οι πρώτοι

Είμαστε στον κόσμο οι πρώτοι χορευτές. Είμαστε οι καλύτεροι τραγουδιστές.

ΑΦΗΓΗΣΗ1: Αυτό αλήθεια είναι. Το σωστό να λέγεται.

02.3 Με λένε Μανδρακούλο

Με λένε Μανδρακούλο, με λένε Μανδρακούλο...

ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ: Είσαι σαν μπαούλο, είσαι σαν μπαούλο.

ΜΑΝΔΡΑΚΟΥΛΟΣ: Σκάστε βρομόστομοι! Διότι θα επιβάλλω κυρώσεις. Γυρίστε στις δουλειές σας αμέσως. Τευπελόσκυλα!

(03)

ΑΦΗΓΗΣΗ2: Χίλιες φορές μας είχε πει ο παππούς την ιστορία για την παράξενη μοίρα τους. Να πελεκάνε αιώνες τώρα το δέντρο που στηρίζει τον απάνω κόσμο και να το ρίξουν χάμω -πλαφ!- σαν άδειο μπαλόκι.

«Χο, χο, χο!» γέλαγε ο παππούς μου. «Χο, χο, χο!» γελάγαμε κι εμείς.

Γιατί τους φανταζόμασταν εκεί κάτω στα έγκατα της γης να κόβουν οι έρμοι και να τραγουδάνε με τις γαϊδουροφωνάρες τους.

03. Κόβε πριονάκι μου

Κόβε πριονάκι μου κι η ώρα πλησιάζει. Χριστούγεννα ζυγώνουνε... το αίμα μας και βράζει!

ΑΦΗΓΗΣΗ3: Οι κακοί άνθρωποι τους φοβούνται και τους σιχαίνονται, γιατί η ασχήμια των καλικάντζαρων τους θυμίζει τη δικιά τους την ασχήμια. Οι καλικάντζαροι πάλι το έχουν υπόψη τους και αυτούς ειδικά τους ανθρώπους διαλέγουν πάντα για να τους κάνουν τα νεύρα... «φουτίλια». Μάλιστα! Η μόνη τους διασκέδαση είναι να ανεβαίνουν κάθε Χριστούγεννα πάνω στη γη και να δημιουργούν... έκρυθμες καταστάσεις.

04. Έκρυθμες καταστάσεις

Βγαίνουν τη νύχτα και γυρνούν και κάνουν χίλιες τρέλες, στους δρόμους κι στα μαγαζιά μπερδεύουν τις ταμπέλες.

Γλιστράνε μες στα σπιτικά από τις καμινάδες και μαγαρίζουν τα γλυκά που φτιάχνουν οι κυράδες.

Μπαίνουν μες στα φουρνιάρικα σα λείπουν οι ψωμάδες και χώνουν τις χερούκλες τους μέσα στους λουκουμάδες.

Μαγεύουνε τα ζωντανά κι οι γάτες κελαηδούνε, οι κότες νιαουρίζουνε κι οι γάιδαροι λαλούνε.

ΑΦΗΓΗΣΗ4: Να, όλο κάτι τέτοια κάνουνε... Των Θεοφανείων όμως...

ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ: Φεύγατε, να φεύγουμε, τι έφτασ' ο τουρλόπαπας με την αγιαστούρα του. Ο παπάς με αγιασμό, χωριανοί με το θερμό.

ΑΦΗΓΗΣΗ4: Κι έτσι γυρίζουν κακήν κακώς στον κάτω κόσμο. Αλλά εκεί, ωχ! συμφορά τους. Το δέντρο της γης έχει θρέψει κι άντε πάλι την πριόνα απ' την αρχή. Και άντε πάλι οι μαύροι...

05. Κόβε πριονάκι μου

Κόβε πριονάκι μου κι η ώρα πλησιάζει. Χριστούγεννα ζυγώνουνε... το αίμα μας και βράζει!

ΑΦΗΓΗΣΗ4: Έτσι γινόταν. Έτσι γινόταν κι έτσι θα γίνεται στον αιώνα τον άπαντα.

(06)

ΑΦΗΓΗΣΗ5: Εκείνη λοιπόν τη χρονιά, κανά – δυο μήνες πριν ανέβουν στον απάνω κόσμο καθήσανε και το σκεφτήκανε, ώριμα. Βλέπεις, είχαν βαρεθεί πια τόσους αιώνες τα ίδια και τα ίδια. Συζητούσανε μέρες. Συζητούσανε και άκρη δε βγάζανε... μέχρι που σηκώθηκε ένας μικρός καλικάντζαρος και είπε:

ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΣ: Εγώ λέω να τους βάλουμε αυτούς να κάνουνε τις βλακείες κι εμείς να τους βλέπουμε και να..., και να γελάμε! Ποιούς όμως να βρούμε και να πειράξουμε;

ΑΦΗΓΗΣΗ5: Μωρέ δεν κουράστηκαν καθόλου. Τους βρήκαν όλους μαζεμένους στην Αγέλαστη Πολιτεία.

ΑΦΗΓΗΣΗ6: Την παραμονή λοιπόν των Χριστουγέννων, πέταξαν τα πριόνια, καβάλησαν τις άσπρες χήνες τους και ξεκίνησαν για τον απάνω κόσμο... Νύχτα... Η πράσινη κοιλάδα κάτασπρη απ' το χιόνι, κάτασπρη και η Αγέλαστη Πολιτεία. Σε μια πλαγιά, σ' ένα ξέφωτο του δάσους έκαιγε μεγάλη φωτιά... Πάνω στη φωτιά ένα μαύρο στρογγυλό τσουκάλι! Και μέσα στο τσουκάλι έβραζε σιγά - σιγά... το μαγικό βοτάνι. Οι καλικάντζαροι κάτι ετοιμάζαν, πήγαιναν - ερχόντουσαν, πήγαιναν - ερχόντουσαν, καθαρίζανε, φέρνανε κλαδιά, κάνανε περίεργες κινήσεις και τραγουδούσαν νωχελικά...

07. Ασυνάρτητο σινάφι

Βάλτε παντού διπλές φρουρές κι ο χρόνος δε μας φτάνει, τρελό εστήσαμε χορό τριγύρω απ' το καζάνι.

ΜΑΝΔΡΑΚΟΥΛΟΣ: Αχ παρδαλό μου κι ασυνάρτητο σινάφι, μες στο τσουβάλι του αυτός μας κουβαλάει, ο τραγοπόδαρος με τη φλογέρα του που τρέχει μες στα δάση και γελάει.

ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΣ: Πέστε λογάκια μαγικά, γλυκά σαν παντεσπάνι, και πριν λαλήσει ο πετεινός, έτοιμο το βοτάνι.

08.1 Ρέιβ πάρτι

Ρουμ, παπαρούμ, παπαρούμ, παπαρούνα, τη στίβουμε και κάνουμε μαντζούνα και ύστερα τη βάζουμε να βράζει, δεκαοχτώ μερόνυχτα σε σιγανή φωτιά.

ΑΦΗΓΗΣΗ7: Όσο πέρναγε η ώρα το ξέφωτο γέμιζε καλικάντζαρους. Στρατός ολόκληρος από καλικάντζαρους! Ερχόνταν συνεχώς καινούριοι, ξεπροβάλλοντας πίσω από τους χιονισμένους λόφους, καβάλα στις χήνες τους. Στρατός ολόκληρος από καλικάντζαρους που χόρευαν σα μουρλοί γύρω απ' το καζάνι. Ο Μανδρακούλος, μεθυσμένος, καβάλα ανάποδα σ' ένα γαϊδούρι, συντόνιζε τη φάση.

ΜΑΝΔΡΑΚΟΥΛΟΣ: Κάντε τούτο, κάντε κείνο, κάντε τ' άλλο!

ΑΦΗΓΗΣΗ7: Όλοι τον «έγραφαν» κανονικά. «Εμπρός», έλεγε στο γαϊδούρι. «Βρε, που πας βρε ζωντόβολο;» Γιατί το γαϊδούρι αντί για μπρος, πήγαινε προς τα πίσω.

Είχανε πέσει σε έκσταση. Ρέιβ πάρτι!!

08.2 Ρέιβ πάρτι

Ρουμ, παπαρούμ, παπαρούμ, παπαρούνα, τη στίβουμε και κάνουμε μαντζούνα και ύστερα τη βάζουμε να βράζει, δεκαοχτώ μερόνυχτα σε σιγανή φωτιά.

ΑΦΗΓΗΣΗ8: Εκείνο το βράδυ εγώ δεν είχα ύπνο. Στεκόμουνα μπροστά στο παράθυρο και σκεφτόμουνα... Άραγε τι δώρο μου είχαν πάρει; Και ξαφνικά βλέπω να προσγειώνεται στην αυλή μας μια χήνα που φορούσε ένα κολιέ από ρουμπίνια. «Α!», της είπα, «τι όμορφη που είσαι! – έλα μέσα.» Αυτή μου απάντησε: «Όχι, έλα εσύ έξω!» – και μου έγενεψε να ανέβω στη πλάτη της. Ανέβηκα, άνοιξε τα φτερά της και πετάξαμε ψηλά, πάνω απ' την πόλη... Αχ! Τι όμορφα που ήταν... Εκεί ψηλά κι άλλες χήνες με τους φίλους μου στις πλάτες τους. Κάνανε κύκλους πάνω από την πολιτεία που κοιμόταν βαθειά.

ΑΦΗΓΗΣΗ9: Ξαφνικά μια χήνα που ήταν μάλλον αρχηγός πήρε στροφή κι άρχισε να πετάει προς τους λόφους. Μα... που μας πήγαιναν; Σε λίγο κατάλαβα! Στο ξέφωτο τους είδα. Γύρω απ' τη φωτιά τους είδα να χορεύουν και να τραγουδούν. Και καθώς οι χήνες προσγειωνόντουσαν μία – μία πάνω στο χιόνι, πετάχτηκε μέσα απ' τη φωτιά ένας χοντρός γεροκαλικάντζαρος, ο αρχηγός των καλικάντζαρων, ο Μανδρακούλος με τ' όνομα, κι έδωσε το σύνθημα για το χορό.

10. Πολύ έκρυθμες καταστάσεις**ΜΑΝΔΡΑΚΟΥΛΟΣ:** Εμπρός ν' αρχίσει ο χορός, ν' αρχίσουν οι τρέλες.

Ανοιξτε τις ομπρέλες σας θα βρέξει καραμέλες!

Και έβρεξε ο ουρανός γλυκά και καραμέλες, κουβάδες χαρτοπόλεμο, μπαλόνια και κορδέλες.

Και λουκουμάκια έβρεξε, παστέλια και γκοφρέτες, παιχνίδια, κούκλες που μιλούν, ροκάνες και τρομπέτες.

Στο χιόνι που εμύριζε σαν παγωτό βανίλια, κάνανε τούμπες και βουτιές και τσαλιμάκια χίλια.

(11)

ΑΦΗΓΗΣΗ10: Παίξαμε, χορέψαμε, τραγουδήσαμε μέχρι που άρχισε να χαράζει. Τότε ο Μανδρακούλος είπε...**ΜΑΝΔΡΑΚΟΥΛΟΣ:** Ήρθε η ώρα! Γυρίστε τα παιδιά στα σπίτια τους.**ΑΦΗΓΗΣΗ10:** Οι χήνες πήρανε τους φίλους μου και πέταξαν για την πόλη. Εγώ όμως που ήθελα να δω τη συνέχεια πήγα και κρύφτηκα πίσω από ένα θάμνο και ξαπλωμένος ανάσκελα, τεντούκι, πάνω στο χιόνι, που δεν ήταν κρύο αλλά ζεστό και μαλακό σα βαμβάκι, τους έβλεπα να ξεμακραίνουν, μέχρι που χάθηκαν ψηλά, μες στην καρδιά του ουρανού.

(12)

ΑΦΗΓΗΣΗ11: Εν τω μεταξύ κάτω στην Πολιτεία οι αγέλαστοι άνθρωποι κοιμόντουσαν τον «ύπνο του δικαίου», κοιμόντουσαν αμέριμνοι, ενώ πάνω στο λόφο πράματα και θάματα...**12.1 Βοτάνι βοτανάκι**

Βοτάνι, βοτανάκι, εννιά φορές να βράσεις, να γίνεις σύννεφο, στον ουρανό να φτάσεις.

Απάνω από την πόλη να πας και να σταθείς, και πριν να ξημερώσει βροχούλα να γενείς.

ΑΦΗΓΗΣΗ11: Το τσουκάλι έβραζε μουρμουριστά, έβραζε και γύρω οι καλικάντζαροι πιασμένοι από τους ώμους, χόρευαν έναν παράξενο, αργόσυρτο χορό.

Σε μια στιγμή η φωτιά δυνάμωσε και το ξέφωτο άστραψε σαν χρυσάφι και 'κει μέσα από τη λάμψη ξεπρόβαλε ένα μικρό κορίτσι ντυμένο στα κόκκινα.

ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ: Α! νάτη, νάτη, νάτη ήρθε!**ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΣ:** Ήρθε το πνεύμα της παπαρούνας!**ΑΦΗΓΗΣΗ11:** ...και το μικρό κορίτσι τραγούδησε.

3

(13)

13. Το πνεύμα της παπαρούναςΑπό το αίμα του Χριστού κι απ' το κρυφό του δάκρυ, στου Γολγοθά τους λόφους γεννήθηκα εγώ, έρχομαι με την άνοιξη, Αγάπη τ' όνομα μου, από τους μύθους έρχομαι, βαθειά, απ' τον καιρό.Από το αίμα του Χριστού κι απ' το κρυφό του δάκρυ, κι απ' των αθών τα όνειρα είμαι πλασμένη εγώ.**ΑΦΗΓΗΣΗ12:** Από τα χείλη του καζανιού άρχισε τώρα να βγαίνει ένας λεπτός καπνός και μεγάλωνε, μεγάλωνε μέχρι που έγινε ένα ροζ σύννεφο σαν το μαλλί της γριάς που πουλάνε στα πανηγύρια... Έπειτα οι καλικάντζαροι φύσηξαν...**ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ:** φου... φου...**ΑΦΗΓΗΣΗ12:** και ουπ... το σύννεφο πήγε και στάθηκε πάνω από την πόλη.

Ο αέρας ευωδίαζε απ' τον ανθό της κερασιάς. Ναι, πάνω στο χιόνι είχαν φυτρώσει κερασιές.

Μετά από λίγες ώρες, λίγο πριν ξημερώσει... φύσηξε στην κοιλάδα ένας ζεστός άνεμος... Το σύννεφο έλιωσε και έγινε βροχούλα... Σε λίγο ξημέρωσε Χριστούγεννα... Χρόνια πολλά...

(14)

14. Χαμός στο ίσιωμα

Τα μάγια είναι μυστικά, μα μυστικά δε μένουν, και πράγματα παράξενα άρχισαν να συμβαίνουν.

Ήρθε εξπρές η άνοιξη με χίλια χελιδόνια και δυο φιλάκια έστειλε και λιώσανε τα χιόνια.

Ξημέρωσε Χριστούγεννα κι οι λόφοι πρασινίσαν και μες στο νταλαχείμωνο οι πασχαλιές ανθίσαν.

Τα πρόβατα κελάηδαγαν γλυκά σαν αηδονάκια κι οι αγελάδες πέταγαν ψηλά με τα πουλάκια.

Οι γέροι βγήκαν στις αυλές τα μήλα για να παίξουν, ξύπνησαν οι τεμπέληδες και θέλαν να δουλέψουν.

Οι βλάκες γίναν έξυπνοι και οι μουγγοί μιλούσαν και τα νερά του ποταμού ανάποδα κυλούσαν.

Όλοι στους δρόμους βγήκανε με γέλια και αστεία και φαγοπότι στήσανε στη μέση στη πλατεία

κι ήρθαν κι οι μουσικάντηδες και πιάσαν το τραγούδι κι όλη τη μέρα γλένταγαν, κάψαν το πελεκουδι.

ΑΦΗΓΗΣΗ13: Ξαφνικά, οι αγέλαστοι άνθρωποι έγιναν γελαστοί... Αλλά πολύ γελαστοί! Και ομιλητικοί... Αλλά πολύ ομιλητικοί!

ΑΓΕΛΑΣΤΟΙ: – Γεια σας, τι κάνετε; – Χρόνια πολλά! – Ματς μουτς... – Υπόσχομαι... (ο δήμαρχος)
– Μπράβο δήμαρχε... (οι παρατρεχάμενοι).

ΑΦΗΓΗΣΗ14: Και σιγά σιγά, ένας ένας, οι αγέλαστοι άνθρωποι άρχισαν να χορεύουν! Μάλιστα! Να χορεύουν! Οι καλικάντζαροι το 'παν και το 'καναν. Τα πάνω ήρθαν κάτω!

ΑΦΗΓΗΣΗ13: Κι ενώ συνέβαιναν όλ' αυτά, η πόρτα του χρόνου άνοιξε διάπλατα κι άρχισαν να καταφθάνουν οι επίσημοι προσκεκλημένοι των καλικάντζαρων: Η Χιονάτη με τους εφτά νάνους, ο Μολυβένιος Στρατιώτης με τη μπαλαρίνα του, ο Τομ Σώγιερ, Die Bremerstadt Musikanten, ο Ευτυχισμένος Πρίγκιπας, ο γέρο-Αίσωπος με την παρέα του, ο Καραγκιόζης με την οικογένεια...
–Γεια σου οικογένεια... ω, ω, ω, ω, ωπα... – Υπόσχομαι ότι...

Ο Κάρλος Καστανέντα, ο Τζέρι Γκαρσία, ο Τζίμι Χέντριξ...

ΑΦΗΓΗΣΗ14: Οι καλικάντζαροι βαμμένοι με μπογιές σαν Ινδιάνοι κυλιόντουσαν χάρω, έκαναν τούμπες, έκαναν ότι τους κατέβαινε και διασκεδάζαν τρελά... Χαμός στο ίσιωμα!!

ΑΦΗΓΗΣΗ13: Χορεύανε, χορεύανε... μέχρι που νύχτωσε... και μια γλυκιά νύστα βάρυε τα βλέφαρα τους... Έγειραν όλοι εκεί κι αποκοιμήθηκαν... κι έτρεχε ακόμα το κρασί από τις κάνουλες των βαρελιών. Οι καλικάντζαροι καβάλησαν τις χήνες τους κι έφυγαν. Μαζί τους έφυγαν κι οι γιορτές...

ΑΦΗΓΗΣΗ14: Την άλλη μέρα χιόνισε. Χιόνιζε πάνω απ' το σιωπηλό κόσμο... χιόνιζε στις καρδιές των μοναχικών ανθρώπων.

(15)

ΑΦΗΓΗΣΗ15: Το επόμενο πρωί ξύπνησαν οι κάτοικοι της Αγέλαστης Πολιτείας, κατακουρασμένοι και αγέλαστοι όπως πριν. Το νέο μαθεύτηκε αμέσως σε όλη τη χώρα. Δυο, τρεις ξένοι που έτυχε να 'ναι περαστικοί την ημέρα του γλεντιού το διαδώσαν παντού.

ΞΕΝΟΙ: – Στην Αγέλαστη Πολιτεία, κήκε το πελεκούδι... – Κήκε.

ΑΦΗΓΗΣΗ15: Δε βαριέσαι όμως! Οι αγέλαστοι άνθρωποι δεν πίστευαν κανέναν και τίποτα.

15. Το επόμενο πρωί

Εμείς γι' αυτά δεν είμαστε, τ' αυτί μας δεν ιδρώνει, εδώ τσαλίμια και γιορτές και τρέλες δε σηκώνει. Οι ξένοι ονειρευτήκανε και λένε παραμύθια, μ' αν τύχει και τους πιάσουμε θα κλάψουνε στ' αλήθεια!

4

Μα για να πούμε βρε παιδιά και του στραβού το δίκιο, πως γίνεται το όνειρο να δούμε όλοι το ίδιο;

Εσύ να σιάσεις δάσκαλε και να μην επιμένεις, και στα μικρά άλλη φορά τραγούδια μη μαθαίνεις!
Εσένανε σε πήραμε να μάθεις τα παιδιά μας, να γράφουν να διαβάζουνε, να 'ρθούν στα βήματα μας!
Κι όχι τραγούδια να τους λες και χαζοπαραμύθια, βοτάνια, καλικάντζαρους και τέτοια κολοκύθια.

Αλλά εμείς τους είδαμε, ο δάσκαλος δε φταίει! Ορίστε, τον εκάνατε τον άνθρωπο να κλαίει!
Έχουν αυτάρες και μαλλιά και ξέρουν τραγουδάκια, πετάνε με τις χήνες τους σαν αεροπλανάκια, έχουνε κι έναν αρχηγό που μοιάζει με μπαούλο να ζήσεις Μανδρακούλο μας, να ζήσεις Μανδρακούλο!

(16)

ΑΦΗΓΗΣΗ1/15: Κύλησε σιγά- σιγά ο καιρός σαν το ροδάκι του μύλου που ποτέ δε σταματάει. Και το περίεργο όνειρο ξεχάστηκε. Κανείς δεν ξαναμίλησε πια γι' αυτό στην Αγέλαστη Πολιτεία... Όμως, που και που, τα πρωινά... Όταν ο ήλιος έλαμπε ζεστός και τα παιδιά παίζαν στην αυλή του σχολείου... Ο γεροδάσκαλος τα άκουγε ξαφνιασμένος να τραγουδούν και να χορεύουν ένα παράξενο τραγούδι.
– Περίεργο! Τι 'ναι αυτό;

Αυτός ποτέ δε τους είχε μάθει τραγούδια... Γιατί απλούστατα δεν ήξερε ο άνθρωπος! Κι επίσης παρατήρησε ότι κάθε φορά που πιασμένα σε κύκλους τραγουδούσαν... Ο ουρανός ψηλά γέμιζε κατάσπρες χήνες... Και τα παιδιά τις χαιρετούσαν με τα μαντηλάκια τους, έτσι όπως τις έβλεπαν να πετούν στον αέρα, σα μικρά τρεχαντήρια. Χόρευαν και τραγουδούσαν... Και αντιλαλούσε απ' τις φωνές όλη η πράσινη κοιλάδα... Και αντιλαλούσε γλυκά απ' τα γέλια τους, η Αγέλαστη Πολιτεία.

16. Επίλογος

Ρουμ, παπαρούμ, παπαρούμ, παπαρούνα, τη στίβουμε και κάνουμε μαντζούνα και ύστερα τη βάζουμε να βράζει δεκαοχτώ μερόνυχτα σε σιγανή φωτιά.